

„Soča“

izhaja vsak petek o polne in velja s priloga „Primorec“ in „Gospodarski List“ vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana: vse leto glj. 1-10. pol leta 7-20. četrt leta 1-10. Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština. Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se opase pri upravitelstvu. „Primorec“ izhaja vsakih 14 dni ob enem z neraznimi (nepari) „Sočinimi“ številkami. „Gospodarski List“ izhaja vsakega vsak mesec v obsegu 16 strani. Karlar je v petek praznik, izdajo listiže v četrtek.

S O Č A

(Izdaja za deželno)

Oznanila

in „poslanice“ plačujejo se za štiristopno peletvrsto: 8 kr., če se tiskajo 1 krat, 7 2 6 3 Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru. Posamične številke dobivajo se v tobakarnah v Nunski ulici in v Šolski ulici, v Trstu pri Lavrenčiču nasproti vel. vojašnice in pri Pipanu v ulici Fonte della Fabra po 8 kr. Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravništvu „Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo: je v Marjetinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

Ulični napisi v Ljubljani.

Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Stvar se je dolgo prijavila, to zvezo smo videli pri volitvah. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

„Slovene“ je gradil o tem, da bi se v Ljubljani priložila napisi. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Upoštevanje ni bilo, da se v Ljubljani priložila napisi. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Če morda kdo v deželni zbori toži čez volilne stroške in se proti osnovi novih šol ali njih razširjanju, s tem se nič ne koristi deželi, ker o tem nima odločevati dežela, ampak drugi činitelji. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

pri českom namestništvu in pri kranjskem deželni predsedništvu ne napačijo svojih možganov, kako bi stvar preprečili. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Medu gospodi pri „Slovene“ ne gre v glavo, da je „Soča“ tuda, da se Nemcem ne sme o dovoli večje pravice, nego je nam priznava Neme. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Če bi se namera naših nemškutarjev in konservativcev uresničila, pač bi potem našim Nemcem zrastel greben. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Vidno je torej, da je naših konservativcev delovanje silno škodljivo slovenski stvari, da pa ne obeta narodu najmanjše koristi. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Sklicevanje na nekatere zasebne napise je pač odveč. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Volilni shod v Kobaridu 15. julija 1. 1894

Če tudi sta naša državna poslance g. dr. Anton Gregorčič in grof Alfred Coronini napovedala v Kobaridu volilni shod. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Kobarid so se zares z vso skrbnostjo pripravili na sprejem svojih poslancev. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Ljudstva iz vse okolice se je bilo nabralo prav veliko že na vse zgodaj. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Okoli 7½ zjutraj približala sta se Kobaridu dva vozova, ki sta pripeljala iz Tolmina poslance in njiju spremljevalce. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Po sv. maši smo šli v gostilno g. And. Mašera (Zgana), kjer se je imel vsiti shod. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Shod otvori poslanec dr. Anton Gregorčič, ki najprej opravičuje, zakaj je sklicevalni shod takó zgodaj, kajti za popoldne je napovedan shod v Bolcu. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

in da izve želje tukajšnjega prebivalstva. Ni časa, da bi obširno poročal, ker prod. 10. uro je treba odrediti že proti Bolcu. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Na to zahvali Kobaridca za sijnjen spremenem, navzoče volilce pa za takó številno udeležbo. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Nisem se imel prilike, priti v mirno dotiko z volilci Kobarida in okolice, vendar so mi volilci na razne načine naznanjali želje tukajšnjega ljudstva. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Priporočali so mi v prvi vrsti ustanovitve v. kr. okrajnega sodišča v Kobaridu. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Ministerstvo je naklonjeno temu novemu sodišču, ali v kljub temu ni veliko upanja, da bi se kmalu ustanovilo; treba bo čakati še par let, to pa zaradi tega, ker čaka rešitve vse polno enakih prošanj. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Priporočalo se mi je dalje uredjenje Soče in Nedize. Prošnjo županstva za uredjenje Soče med Kobaridom in Tolminom sem izročil ministertvu. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Gospod krejski župan Janez Volarič me je tudi opozoril, da bi podpiral prošnjo za uredjenje Nedize. V tej zadevi ni bilo mogoče nič doseči, ker ni bilo sodelovanja od občine in posestnikov. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Prejde k poštini zadevam. Zadajni čas se je ustanovila druga poštna zveza med Gorico in Bolcem ter med Kobaridom in Podbošencem. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

Prejde k poštini zadevam. Zadajni čas se je ustanovila druga poštna zveza med Gorico in Bolcem ter med Kobaridom in Podbošencem. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik. Priloge v Ljubljani, 10. julija, dnevnik.

„Primorec“ izbija vsakih štirinajst dni kot priloga „Soči“ brezplačno; drugače stane po pošti ali na dom pošiljan za celo leto 80 kr.; za tuje države več poštne stroški. „Soča“ z „Gosp. Listom“ in „Primorcem“ stane na leto 4 gld. 40 kr. — Uredništvo in upravnništvo je v Trzinu ulici Mercato 12. II.

Primorec

Domači oglasi sprejemajo se le iz narodnih krogov. Plačujejo se: za šesterostopno petilvrsto enkrat 5 kr., dvakrat 9 kr., trikrat 12 kr., večkrat po pogodbi. Vsa plačila vrše se naprej. — Posamične številke se prodajajo po 2 Lr. — Rokopisi se ne vračajo.

Po volilnih shodih.

Zadovoljnimi srcem sta končala vrsto napovedanih volilnih shodov gospoda državna poslanca dr. Gregorčič in graf Alfred Coromini. Kar sta pri teh prilikah doživela, videla in slišala, boje jima z ene strani v veliko tolažbo, z druge pa v spodbudo na daljni poti njun političnega delovanja.

Svečani, da, sijajni sprejemi in vsestranski dokazi zaupanja in soglasja, kakoršnih nista pričakovala, poslali so jima neoporečen dokaz, da s svojim delovanjem nista nič drugega nego zvesta tolažba tujih in zelj svojih volilcev. Spoznala sta z novo, da volili so z njima v tistem idealnem soglasju, kakoršno mora vladati med ljudstvom in njegovimi zastopniki, ako hočemo, da ima beseda poslanca va pravo veljavo na merodajnih mestih. Ti shodi so poslali na vse strani dokaz, da volili in njih poslanci so eni mišlj, eni razborci, eni težnji. In ta dokaz jima bo najboljša opora v nadaljni borbi za vsestransko dušno in gnotno blago svojih volilcev.

Pri teh shodih sta se dalje uverila, kako krasno soglasje vladata večinoma med častito delovskino ter med delovskimi in svetnimi razumnostvom, ki slozno, tako v tisti delovni zahtevi, svobodni naroda. Videla sta, kako ljudstvo čaka in vsako čeno tiste delovske in svetne razumnike, ki slozno delujejo za blaginjo naroda, kako se tesno oklepa vsih omeli, ki imajo srce in duha, besedo in dejanje za splošno korist brez postranskih nakam.

Namen teh shodov je bil dvojen. V prvi vrsti sta hotela poslanci volilcem pokazati vednjo politično položaj ter svoje stališče proti njemu — in razložiti volilcem razna gospodarska, narodna in druga vprašanja, ki so na dnevnem redu. V drugi vrsti je bil pa njih namen, da neposredno izvesta iz ust volilcev raznovrstne želje in potrebe, o katerih se tako pomislila na svoje oči, da jima bo mogoče uspešno delovati za njih izpolnitve.

Kako sta svoje volilce povabila o političnem položaju in o raznih sodasnih vprašanjih, naj se bodo volilci sami. Vendar moramo javno priznati, da na vsi shodih izkazano jima zaupanje je osvetlovalo, da gg. volilci soglasno z njih pooblaščenim, kolikor se tiče splošnega položaja, kakor tudi posamičnih vprašanj, ki so bila ali ki so še danes na dnevnem redu.

Kar se tiče pa drugega namena teh volilnih shodov, moramo priznati, da gg. volilci so sveto poslanci kar iznadeni, kako nepričakovano dobro, izorno in lepo so jima ga izpolnili.

Volili! Vi ste svojima poslanecima v izbranih besedah in lepih oblikah naznanjali želje in potrebe svojih okrajov, da stvarimarski bi se zdaj dohela popravila. Slike, doznala sta marsikaj, česar pojmo, nista videla, kajti težko je človeku, poznati vse posrednosti, vse potrebe katere doželo, naj bo ta še tako majhna.

Ali prav zato, ker so jima volili vse lepo razložili, bosta mogla svoje delovanje razširiti tudi na te želje in potrebe. Kakor sta zatrčila volilcem že pri shodih, tako bosta tudi dohela, da zastavita vse svoje moč in delo v dosego narodovih teženj. Vse se jima ne posreči; ali zavest bosta imela, da sta izpolnila svoje dolžnost.

Volili! Slišali ste na shodih svoja

poslanca iz izrekli ste jima neomejeno zaupanje, ki jima bo največjavnša opora v nadaljni borbi za Vašo dušno in gnotno blaginjo; ali pri tem se ne smete ostati! Zato se obračamo do Vas z nujno in iskreno prošnjo: Podpirajte svoja poslance vselej in povsod, kjer se pokaže potreba; spomnite se pogosto njih pojavit in priporočil, katere sta Vam dala pri shodih; delajte po njih — in potem se uresniči nad nami zlati rek: „Pomagaj si sam, in Bog ti bo pomagal!“

Od Bilj do Kobarida razlegal se je klic po tesnejšem združenju v domači hiši. Prihajal je iz src rodoljubov, vnetih za častno in večno blaginjo naroda. Bil je posebno občutisa poslanca dr. Gregorčiča, kateremu se je skazovalo v tem oziru veliko zaupanje. — Tudi mi želimo na skupnih načelih, katere sta naša poslance opetovano izjavljala in poudarjala — uzajemno delovanje — z bratsko prizanesljivostjo, ker ni slabe volje — ter s priznavanjem prostosti, kjer so različni narodi ali polji dovoljeni. Na ta lista sta pripravljena, poštevati želje, ki so se izražale in se še izražajo v nametu, da bi se združenje pospešilo in upamo, da rodoljubi nas bodo v tem predparala. Treba pa, da rojaki, ki so znani pri zunanostih listih, upivajo na to, da se ne bo od zunaj pobralo, kar doma s trudom zdelano. Prepričani smo, da po ogromni večini smo doma že združeni in da nam manjka le javni, krepak izraz proti nasprotnim trditvam.

Tak izraz naj bo naše nadaljno uzajemno delovanje

Kmetijske razmere na Kanalskem.

*Govoril pri volilnem shodu v Kanalu
g. Meh. Zepi, učitelj v Kanalu.*

Preblagorodni gospodje poslanci! Spodbujevalne besede in želje, izražene v Vašem sporočilu, ostena sta mi, da Vam tukaj nekoliko bolj občutno spregovorim o kmetijskih razmerah našega okraja nego sem bil prvotno namenjen ter tako pokažem in opišem trgovsko gnotno stanje in dodam končno nekakere prošnje in želje, da jih blagovohite, cenjeni gospodje poslanci, premostrni in dohela na pristojnem mestu na to, da se nasenim kmetu zboljša gnotno stanje. Naš kanalski okraj leži takorekoč v sredi med plavinsko pokrajino in dolinsko nižavo. Na severu okoližuje ga tolniški sodinjski okraj, kateremu je glavni vir blagostanja živinoreja, na jugu pa moči na prekrasna Ruda, ki, po širokem svetu, žalibog, le primarno znana, rabi obilo zlato kapljico, in dalje potem na gorenski ravnani, na vzhodu pa ga pozdravlja trnovski gozd. Jednake trgovski geografskiemu položaju so tudi megove klimatične razmere, kajti dobro je znana našemu okraju gorška poljna vročina kakor tudi zavita mežla tolniška burja. Glede na te razmere ne morejo se tedaj naši kmetovalci počati izključivo le z živinorejo, ali vinorejo itd., ampak počati se morajo, ako hočejo izhajati, z vsami strokatmi kmetijstva. Da Vam torej, častiti gospodje poslanci, pošam majhno kmetijsko sliko našega okraja, izpregovorim naj o vsaki točki nekoliko besedi.

I. Živinoreja.

Ne govoril bi resnice, ako bi hotel trditi, da nima naš okraj lepe živine; nasprotno, priznati mora vsakdo, ki ga natančneje pozna,

da se tu nahaja mnogo jako lepe živine; s tem je pa ob enem tudi povedano, da ni vsa lepa in dobra in da bi mogel in moral naš okraj rediti mnogo, mnogo več in same lepe živine. Da ni temu takó, krivi so razni uzroki. Glavni uzrok, iz katerega izvirajo vsi drugi, so, kakor drugod, že dolgo časa zaporedoma se vrsteče slabe letine. Za časa nekdanjih vedno dobrih letin, v katerih niso vedeli posestniki o nikakih nakladah k davkom, ko so bile vsadkanje potrebe jako majhne, ostajal je denar, skupljen za pridelke, ves doma v varni skrinji; „novi čas“ pa je prinesel celo vrsto novih davkov, novih, doslej nepoznatih navad, razvad, potreb in — redne slabe letine. Ni se torej čuditi, ako so posestniki, posebno pa taki, ki niso razumeli in hoteli, v oči silenci se nadlogi, narediti „križ čez usta“, zabredli polagoma v vedno večje dolgove. Ti so jih pa neizprosno silili, da so začeli malo po malem prodajati za vsako ceno, kar so mogli ugrešiti. Prišel je na vrsto najpred gozd, a ko je tega začelo primanjkovati, pa seno, in žalibog, se je ta nad vse škodljiva razvada prišla tudi takih posestnikov, ktere ni sila trla. Malokateri pa, ki je vozil in se vozi seno v Gorico, pomislil je, da polje z vsakim vozom sena svojo srečo od hiše, in da posestniku, ki prodaja svojo krmo, uteče malo po malem tudi rep za repom iz hleva, a skozi vrata in okna silí mu potem revščina v luho. Zaradi tega pa vidimo, da redé naši posestniki povprečno za polovico manj živine nego pred leti. Svetoval sem nekaj prijateljskemu posestniku, naj v slučaj, da postane kedaj župan, naloži vsakemu, ki polje voz sena v Gorico, sebi pa v dvojni meri, kazen 5 gld., ne vem pa, je li to zvršil, najbrže ne.

Veliki dolgovi, splošna zadolženost, izvirajoča iz poloz navedenih uzrokov tudi iz nepremišljeno obečanih velikih doh, to je ona mora, ki stiska iz našega posestnika zadnji groš! Vam, gospodje poslanci, bi se lasje zježili, ako bi pregledali našim posestnikom srce — zemljsko knjigo! Toda tudi te more bi se zadolženec rešil, ko bi je sem ter tja ne spredejevala neusmiljenost, trdosrčnost posameznih, hvala Bogu le jako redkih, upnikov, kojim bi se se poljski žid včasih čudil. Vendar mi je o tem opomniti, da, hvala Bogu, ni ta „čednost“ vzrasla na domačih naših tleh, marveč, da jo je vpeljal v doželo pred mnogimi leti mož, priselci k nam prazen in gol iz tujine.

Naša živinoreja hotela pa se z druge strani. Marsikakemu izmed naših živinorejcev se oko zasolzi, videčemu krasna goveda, katere gonijo vedno kar tropoma skozi Kanal v Gorico iz tolniškega okraja. Želi si imeli takih, toda denara ni za nakup, doma si jih pa prirediti ne more, ker manjka mu podlaga, manjkajo namreč dobri — plemenski biki. Navadno obdrže posamezniki v ta namen junčice, koje prično spuščati koj po prvem letu starosti in to — o rednem spuščanju ni govora — tja do 2½ — 3 let. Kakšen postane zarod, si je lahko misliti. Sem ter tja se vendar dobe lepi biki, ali ti ne služijo lastniku v namen, da bi povzdignil živinorejo z njimi, marveč, da bi mar z vednim skakanjem donašali kar največ mogoče dohodkov. Zaradi tega pa mora posestnik gnati kravo 2 do trikrat, da se mu ubreji in ni čudo — kajti pride jih na pejdinega bika 200 — 300 pa tudi več krav — ako jih ostane toliko jalovih. In zarod? Malo se dobi telet, ki dosežejo v četrem tednu star cent teže. Neki

natančen opazovalec krstil je vso našo tako živino, primerjajoč jo z ono drugih okrajev, z ne prečastnim pridevkom: „kebri“, in ne povsem neopravičeno. In vendar pripisuje se vsa taka revna živinčotoreja le ubogemu posestniku na rovaš, njemu, ki bi rad in pre-rad redil lepo živino, pa ne more do nje — ker je siromak, od vseh zapuščen. Slavna naša c. kr. kmetijska družba hotela je pred nekaj leti, prepričavši se o tej pomanjkljivosti naše živinoreje, pomagati našim posestnikom z brezplačnim podeljevanjem zlahčnih plemenskih bikov, toda dotični njeni pooblaščenec ukrenil jo je zelo slabo; kajti poznal ni naših razmer, niti se je oziral na željo ljudstva, marveč — ker tudi jezika ni razumel — odločil je za naš okraj vsem nepriljubljeno in ne ugajajoče cikasto beljansko plemo mesto n. pr. štajarskega sivea. Namen slavne kmetijske družbe bil je jako plemenit, toda v to delujoči organi niso bili pravi in pomoč ostala je brezvspešna.

Našim približno jednake razmere v živinoreji vladale so tudi na bližnjem Kranjskem. Tudi tam je delila kmetijska družba leto za letom obilno zlahčnih plemenskih bikov med posestnike z istim namenom kakor pri nas in vendar je bil napredek le jako pičel in neznamen. Konečno je vzel vso stvar v roke slavni deželni zbor in sklenil modro postaviti o živinoreji; in pred kakimi 14 dnevi sporočil je predsednik kmetijske družbe občenemu zboru, da se je živina že do sedaj zdatno zboljšala, če tudi je ta postava še le dve leti v veljavi. Zaradi tega pa Vam, blagorodni gospodje poslanci, izrekam željo, da blagovolite v povzdigo naše živinoreje delovati na to, da tudi naš deželni zbor sklene jednako postaviti, kakor jo že ima Kranjska, da se namreč določi na vsakih 100 krav jednega plemenskega bika in njega rabo tako natančno določi, kakor tam. Bodite uverjeni, gospodje poslanci, da bodo potem podpora, katero nam nakloni visoka vlada, slavni deželni zbor in slavna c. kr. kmet. družba po Vašem priporočilu obrodile obilo sadu.

Jako važna stvar za živinorejca je živinska sol. Ker so bile pa v tem oziru že na drugih volitnih shodih stavljene interpellacije, katerim se tudi mi pridružujemo, razodenem le na kratko želji naših posestnikov v tem oziru:

1. Zaloga živinske soli naj bi bila v Gorici, kjer bi jo lahko vsak živinorejec poljubno kupoval in to vsled vsakratne nakaznice od strani županstva, kakor je to v navadi v bližnji Italiji, ali

2. pa, naj visoka vlada zniža ceno bele soli za toliko, da ne bode treba več pripravljati živinske. (Konec prih.)

Goriške novice.

Mons. Lovro Katar, vodja na Sv. Gori, je nevarno zbolel in se zdravi v goriški bolnišnici. Vsako rodoljubno srce mora le moliti k Vsemogočnemu, da bi temu odličnemu rodoljubu in uzornemu duhovniku zopet podelil dragoceno zdravje.

Mons. Andr. Marušič se je letos poslovil od zavoda, kateremu je posvetil vse svoje življenje. Pri zadnji sv. maši je imel do učencev zadnji govor v slovo, ki je obelodanjen v posebni brošuri. V eni prihodnjih številki spregovorimo kaj več o dolgoletnem učiteljevanju in delovanju tega zaslužnega in odličnega rojaka.

„Slogini“ zavodi in otroški vrti v Pevmi, Podgori in Ločniku so končali šolsko leto s konečnimi skušnjami. O teh zavodih bomo kaj več poročali v eni prihodnjih številki.

Naše nove učiteljice. Minolo sredo so končali na tuk. c. kr. učiteljsku izpiti zrelosti, ki so trajali jeden teden. Slovenskih kan-

didatij (domačih gojenk) je bilo 13.*) laških domačih 14, tujih (večinoma iz Trsta) pa 9. Vse kandidatnje se prestale izpit, in sicer 4 Slovenske in 3 Italijanke z odliko. Slovenske odličnjačice so gospodične: **Hanel Marija** (iz Trsta), **Potočnik Angela** (iz Ljubljane) **Premrou Milena** (iz Gorice) in **Saj Matilda** (iz Št. Jerneja na Dolenjskem). Ostale slov. maturantnje so bile gospodične: **Bavdek Mar.** (iz Vel. Lašič), **Eppich Mar.** (iz Kamnika), **Erjavce Ljudta.** (iz Gorice), **Garlatti Virg.** (iz Kanala), **Jost Silv.** (iz Maribora), **Kattinig Mar.** (iz Gorice), **Komac Kar.** (iz Bolea), **Kutiansky Mar.** (iz Mal. Lošinja) in **Vodopivec Em.** (iz Gorice). Naše Slovenke so se pridno bavile tudi z neobveznimi predmeti; 3 gospodične so usposobljene za stroške zabavitelje (Italijank nobena), 6 je izpitanih iz gluhotemstva, 3 iz italijanščine, 1 iz hrvasčine, 1 za klavir in 7 je usposobljenih tudi za nemške ljudske šole.

Pred maturo so bili pa izpiti za učiteljice ženskih rečnih del (povoljno dovršile so vse 4 oglasenke s slov. uč. jezikom) iz za slov. otroška zabavišča 14 gospodične Slovenke usposobljene — jedna: gospodična **Avsee Marija** s Kranjskega z odliko — jedna padla za dva meseca.

Našim gospodičnam želimo blagoslova božjega na težavnem polju nar. posvete.

„Goriški Sokol“ si je omislil novo obleko po predpisih „Sokolske zveze“. — Ako bo le mogoče, pojde deputacija „Goriškega Sokola“ (kakih 10 do 12 Sokolovi) že v novi obleki k slovesnemu ustanovitvenju „Postojnskega Sokola“ 5. avgusta. — Pri tej priliki bo sloveča juna slovesno razsvetljena. „Celjski Sokol“ priredi v Postojno poseben vlak. Od vseh stranij bo veliko ljudstva.

Nemel na goriški gimnaziji. — V šolskem letnem poročilu je naznanjeno, da je obiskovalo zavod 56 Nemcev. Zdi se, da to število je preveliko. Pripoveduje se nam, da n. pr. v VI. razredu je en sam Nemec **Nussbaumer Herman**, a za Nemca sta zapisana dva. Kdo je drugi?! — Ako ima neki Müller nemško ime, zaradi tega še ni Nemec. — Prosimo vse tiste, katerim so znane razmere v posamičnih razredih, da nam naznanijo imena pravih Nemcev. Za kaj bomo rabili te podatke, ni težko uganiti.

Dvojna mera. — Za neobhodno potrebne šole za slovenske otroke nimajo denarja, za nepotrebne laške ga je pa vselej dosti. Zdaj so sklenili, ustanoviti na dekliški ljudski soli v ulici sv. Ivana še sedmi razred za — **22 učenk.** Tako se razmeta denar, tudi slovenski denar, za nepotrebne šole! Radovedni smo, ali deželni šolski svet dovoli ustanovitev tega razreda, in — ali pusti zopetno otvoritev tistih dveh novih sol, ki ste bile prepovedani že lani.

Burke uganjajo. — Mons. Jordan je sklical 8. t. m. volilni shod nekje v Furlaniji. To je bilo „Corrierovim“ židom gotovo dobro znano, a vkljub temu je „Corr.“ hudomušno pisaril, da mons. Jordan se je udeležil volilnega shoda — smeajte se! — v Kanalu. Mons. Jordan je seveda hotel zatrditi, da ta trditev ni resnična, na kar je „Corriere“ „resnici na ljubo“ potrdil, da

*) Vse te je pa naš laški bratec s Travnika junaski pogoltnil: govoreč namreč v zadnjem listu o gojenkah IV. leta sploh, zamočkal je vse Slovenke. Op. stavčeva.

Jordana ni bilo v Kanalu, ker ne more biti na dveh krajih h kratu.

Ločnik je spadal v prejšnjih časih pod gradiščanski okraj. V novejšem času so ga pa priklopili k goriskemu. — Zdaj je starašinstvo podalo prošnjo na namestništvo, da bi županijo ločniško zopet priklopili k gradiščanskemu okraju. Ločniški „patrijotje“, katere vodi Luigi Peterini „na vozičku“, se nadejajo, da potem bi lože pohrustali tamošnje Slovence. Smešno! Saj Gradišče ni še pod Italijo!

Za nas Slovence bi bilo res še bolje, ako bi Ločnik spadal pod Gradišče. S tem bi bila iz goriskega okraja izločena jedina povetini furlanska županija in glavarstvo bi obsegalo izključno slovenske občine, enako pa tudi okrajno sodišče. In to okolščino bi Slovenci gotovo znali porabiti!

Hujskarje. K zadnji notici pod tem naslovom dodamo naj danes še to le:

14. t. m. je ljubljanski lekar g. **Piceoli** (Tako daleč smo torej v Ljubljani!) poslal slovenski učitelji v slovensko Podgoro laški cenik svojih zdravil in napisal na naslov: **Piedimonte.** — Uprašamo g. Piceolja, kako je to, da v Ljubljani ve za ta Piedimonte?! — Ko se je pismo v Podgori zavrnilo, je nekdo na goriski pošti čez besedo **Piedimonte** zapisal **Podgora**. Od kod si je uradnik vzel to pravico?!

Iz René nam poročajo neko čudno novico, katere ne smemo zamolčati: — Znano je, da naše učiteljstvo je od nekdanj vzhledno narodno, kakoršnega tujca morebiti nobena druga dežela. In narod naš na Goriskem se ima veliko zahvaliti učiteljstvu za svoj duševni in narodni napredek.

Ali zadnji čas so se začele urivati na slovenske šole osebe, ki prav morda ali nič ne čutijo z narodno, med katerimi iščejo edino le — kruha. Tako nekako je tudi v Renčah. Na tamošnji trirazrednici ste dve (!!!) učiteljici; ena od teh je končala vse štiri laške tečaje. Ali ker bi v Furlaniji ne dobila tako kmalu službe, vsaj tako dobre ne, kakor med Slovenci, vrila se je tudi slovenski in vsled neumljive prizanesljivosti naredila tudi izpit iz slovenščine, ki ji je pomagal k službi v Renčah.

Kako more učiteljica z italijansko vzgojo poučevati slovenske otroke? Dobro ne!

Zunaj šole daje pa ta učiteljica in zaradi nje še druga — najslabši vzgled. Med seboj govorite vedno in povsod le laški, da se še preprosto ljudstvo nad takim vedenjem pohujšuje. Ali to ni še zadosti. Ako je kje kako dekle, ki je slučajno ujele kje nekaj laških besed, pa je nagovarjate polasko: **Buon giorno Marietta, Addio!** itd.

Kje smo? Odločno protestujemo proti takemu vedenju učiteljskih oseb na slovenski zemlji. Od okrajnega in deželnega šolskega sveta pa pričakujemo, da bo bolje pazil na notranjo vrednost oseb, katere pošilja na slovenske šole. — Tudi nekje drugod pod Čavnom imamo podoben vzgled!!

Kratek odgovor. — Nimamo ni časa ni prostora, niti ne čutimo potrebe, obsirneje baviti se z goriškim dopisnikom v „Slovenca“, ki je pisal o „kapitulaciji vit. Tonkija“. Zato bomo kolikor mogoče kratki.

Kar smo mi vedno trdili, to nam je nehoté potrdil tudi dopisnik, namreč, da pri nas ni bilo načelnega razdora, marveč da eni so bili še zadovoljni z dr. T., drugi so pa želeli dr. G. Hvala lepa za to pripombo. Ako je pa takó, potem razdor ni bil

niti deloma načelen, kakor pravi mimgredé nekoliko niže. Deloma načelnih razdorov ne poznamo: bodiši so tu načelni ali pa nenačelni boji, srednje poti ni!

Prav nasmehnili smo se najivni trditvi, da dr. T. v resnici niti vedel ni, kaj in kedaj bode katoliški shod*. Tega ne verujemo! In glejte, dr. G. se je shoda celó udeležil, izvoljen je bil v stalno komisijo — in vendar so ropotali proti njemu...

V svoji znani konfuznosti nam je dopisnik na polna usta razodel pa še nekaj drugega, kar je vredno, da se otmé pozabljivosti. — Znano je, kakó je prav isti dopisnik ropotal v „Slovenec“ in „Prim. Listu“, da vitez Tonkli mora tožiti „Soča“, sicer nima časti ali pa ne mara za njo. V dopisu o „kapitulaciji“ pa pravi, da se je vitez T. sam odločil za pravdo, dasi so ga prijatelji svarili. Ali čujte! V istem dopisu je povedal le nekaj vrst poprej, da nikdo ni vedel sveta, kako bi se poravnal domači prepir, a: „Po dolgem čakanju je prišla ugodna prilika, **kojo smo takoj porabili**“. Na to privede, kako je „Soča“ pisala o zadnjem deželnozbornem zasedanju, kar so gospodje torej takoj porabili, češ: na zatožno klop s „Sočo“! (Med seboj so tudi sklenili, da vit. T. mora izklučiti slovo, porotnike, Tajite, če si upate!)

Še ječmo moramo oteči pozabljivosti, da bo svet vedel, kako se upajo pisati može, ki bi morali najbolje vedeti, kaj ni moralka. Tam enamo o pravdi Tonkli-„Soča“ tusle: „Tudi je bil v Gorici jeden sam glas, da nima gosp. A. Gabršček niti jednega veljavnega dokaza, kakor ga ni imel pri drugih pravdah“. — Ko je dopisnik zapisal te besede, spala mu je vest trdno spanje. Vsak Slovenec ve, kaj si ima misliti o Baleschevi in Travanovi pravdi, le papirnati „Slovenec“ se je vedel tako, kakor da je „Soča“ naredila B. in T. veljavno krivico. Vemo, zakaj je tako delal, a posteno to ni! Sicer je pa vsak čitatelj, ki razume potna, znal prav soditi „Slov.“ post-patej.

Kar končno kvasi o pogodbah pred notarjem, „na stari oči“ del je vse le suha domišljija razgledih živcev, katere je predresel glas o doščem spravi. Lepo može se to! Kar srani nas je povedati, kje se nahajajo in kaj bi morali niti gospodje, katere je tako razburila dosežena sprava.

Ker ni prišlo do skandala pred laskimi porotniki, zato so gospodje odkrili prijateljstvo celó z dr. T., češ, da naj le se ostane pri delu, ali brez stranke, katero mu je vzela sprava.

Na to odgovarjamo na kratko, da g. dr. T. ve tudi brez „Slovenčevega“ nemirno-za, kaj mu je storiti. Dalje moramo naravnost zanikati, da tista peščica mož, ki so odpovedali dr. T. prijateljstvo vsled naše sprave, bi smela sebe smatrati za stranko! Par generalov brez vojske, ki niti na dan ne smejo, niso nikaka stranka. Prava sreča bi bila za vit. T., da bi se ga ti ljudje nikdar ne bili oklenili, kajti oni so krivi vsemu, kar ga je doletelo!

Konečno se nekaj. Dopisniku je žal za vit. T. No, tako pomilovanje je suha hinavščina. Dopisniku in njegovima pajdašema ni žal za dr. T., ampak žal jim je, ker so zgubili moža, katerega so potiskali naprej, da so za njegovim hrbtom kovali spletke in osvete proti svojemu tovarišu in sobratu. Zdaj jim je ta hrbet odpovedal službo a nadomestila ni. — zato toliko jezne konfuznosti.

Toliko naj zadošča!

Iz kobarškega Kota nam poročajo: „Dne 11. t. m. je hudournik Bela jako narastel. Anton Špehonja, ze precej star mož iz Sedla, je nesel čez ta hudournik za Potokami nekoliko „rakli“. Ko je bil na sredi, ga voda podere in nese čez 5 m. po svoji strugi. Slučajno je šel prav takrat mesar z Franc Urbančič iz Kobarida kupovat živino. Videl je, da voda moža nese in da je mož

že popolnoma omagal. Stavil je svoje življenje v nevarnost, skočil v vodo in nesrečneža komaj iz nje privlekel. Rabil je mnogo časa, predno se je mož zavedel. Resit ga je gotove smrti. Naj pa reče kdo, da Nadiža in nje dotoki, kateri so sami hudourniki, niso potrebni uravnave*.

Veterani bolškega okraja bodo imeli v nedeljo 22. t. m. popoldne ob 3. uri svoj letošnji občni zbor v Bolcu. Pri tem zborovanju ne bode le volitev novega odbora za bodoči dve leti, nego se ima določiti končno tudi dan za blagoslavljanje društvene zastave. Ker je pa želeti, da bi na tisti veseli dan veteranstvo bilo zastopano v kolikor mogoče večjem stavilu uniformiranih veteranov, zato se bode pri občnem zboru tudi o tej točki treba baviti, zato pa želi mnoge udeležbe od veteranov in tistih, ki želijo biti. ODBOR.

Tvrška Alpi & Comp. v Vrtni ulici je opustila prodajalnico z jestvinami, katero je prevzel Orzan, nadaljevala bo pa s toliko večjo skrbnostjo izvaževanje sadja in vina.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode je došlo:

Zadnjé izpuščeno: Dva birmanca v luomostu piči pripomoček 4 krome. — Gosp. Ant. Pečenko v Ribenbergu 5 gld. — G. čna Sotija Simčič na Trnovem 1 krono. — Gosp. Jernej Kopač v Gorici 4 krome. — „Narodna taksa“ v Ajdovščini 2 krom.

Pri skupni večerji v robljini Bizjakovi v Dornbergu 11. pr. m. se je zložilo 15 kron 6 vin. Zupanstvo Sempas 25 gld. — Zupanstvo St. Andrež 25 gld. — G. čna Jos. Lasič v Renčah poslala po volitvah nabranih 8 gld. — V Kanalu po volilnem shodu se je nabralo 19 gld. 88 kr., a č. g. Pre. Carletto je določil do okrogle svote 25 gld. — G. Josip Zorža v Skrbinc nabral 2. t. m. v veseli družbi med vaskimi tati 1 g. 15 kr.; k temu je pripomogel g. F. Stepančič z 10 kr. — „Kotarski in Tolmnski pravdarji“ dan po volilnem shodu v Bolcu 50 gld. — Strečanje pri večerji zabavi po volilnem shodu v Bolcu pa je dalo 12 gld. — Velč, g. J. Camar, čast. kan. in apost. proton. v G. 6 gld. — Preč. g. dekan Hovar v Bolcu 5 gld.

Velikodušnim dobrotnikom najsrčnejša hvala!

Kakó so hitri — za slabo! — Goriska „Eco del Littorale“ ni imela prijazne besede za vse volilne shode naših poslancev. Velikostni so bili na vse strani, zato je modro molčala o njih. Ali ko je mislila, da more udariti po poslancih, se je takoj oglasila. V sredo je prinesla namreč kratko, a zato toliko perfidnejšo novico, da volilni shod v Bolcu je moral vladni komisar razpustiti vsled prevelikega vrišča, ki je nastal proti poslancema vsled interpelacij nekega volilca. „Eco“ je seveda dostavila, da „takó se govori“. Da, tudi o Jordanovem shodu se govori marsikaj, česar pa nismo objavili. Urednik „Eco“ bi se lahko takoj prepričal, kaj je resnice na tisti govorici, ako mu je za njo mar, kajti vedeti bi moral, da take laži ne morejo biti ljube ne poslancem ne volilcem. Zato je dr. A. G. že učeraj naznanil „Corrieru“ resnico, da se laž ne bo še dalje širila, a „Eco“ je poslal popravek v zmislu §. 19 t. m.

Taka je naša ljuba „Eco“. Kjer le more, nam deli zausnice. To je potrdil pretekli teden sam „Slovenec“, ki je dejal, da vsak Slovenec bi moral pokazati temu listu vrata. Tega mnenja smo tudi mi!

V Cerknem bodo imeli 5. avg. lepo, redko slavnost. „Narodna Čitalnica“ bo slavila svojo 25-letnico, a pri tej priliki blagoslovi novo dragocene zastavo: Izdelujejo jo na strokovni soli v Ljubljani iz belega damasta, zlatimi „franzami“; na eni strani bo slika sv. Cirila in Metoda z vezanim napisom: „Vse za vero, dom cesarja“; na drugi strani pa vezana lira in napis: „Narodna čitalnica v Cerknem l. 1869. in 5. avgusta l. 1894.“

Na drugem mestu smo priobčili spored teh slavnostij.

Iz Kanala: „Volilni shod, ki je bil 8 t. m. v našem lepem trgu, ostane Kanalcem še dolgo v živem spominu. Imel bo tudi plodonosen nasledek: novo sadjarsko in vinarско društvo, ki se osnuje pod vodstvom našega gospoda nadučitelja Zega. Naši poslanci nas bodo gotovo podpirali.

Isti gospod vežba tudi naš mešani pevski zbor, ki je zabaval tudi drage nam goste po volilnem shodu. Posebno pridne so gospodične pevke. Zató jim je tudi napil č. g. Drag. K u m a r, avški vikarij.

V Čezsoči pri Bolcu je mnogo vrbovja; zato tam že od nekdaj pletejo koše in pletenice. V zadnjem času so Čezsočani začeli sami skrbeti za napredek v tej obrti in so si oskrbeli izvežbanega človeka za tako pletenje. — To je prav lepo od Čezsočanov! Zdaj, ko bo koša za sola na Žagi, bodo mogli tudi oni okoristiti si jo in tje kaj pošiljati svoje otroke. Res je tje kaj kako poldrugo uro hoda, ali to je malenkost, take sole ne morejo biti takó blizu druga pri drugi.

Iz Ajdovščine. — Podružnica sv. Cirila in Metoda za Ajdovščino in okolico bo imela prihodnjo nedeljo 22. julija občni zbor ob 4. popoldne v prostorih rokodelskega društva v Ajdovščini. — Dnevni red:

1. Pozdrav predsednika,
2. Poročilo tajnikovo,
3. Polaganje računov,
4. Volitev novega odbora,
5. Volitev odposlanca k prihodnjem občnem zboru družbe sv. Cirila in Metoda.

K občni udeležbi vabi

Načelnstvo,

Zrelostni izpiti na gimnaziji. — Ravnateljstvo nam je poslalo sledeče naznanilo:

„Podpisano ravnateljstvo jemlje si čast, glede izida zrelostnih izpitov na tukajšnji c. k. gimnaziji, koji so se vsili dne 14., 15., 16., in 17. t. m. in kojim je predsedoval g. dež. solski nadzornik Viktor Leschanofsky, sporočiti sledeče:

Od 19 izpraševancev je stinrajstjim bila pripoznana zrelost, in sicer dvema med temi z odliko; dvema je dovoljen ponavljalni izpit iz enega samega predmeta po počitnicah; trije, med temi eden zunanji, bili so zavrnjeni.

Odliko sta dosegla: Batistič Ivan in Liečan Josip; spričevalo navadne zrelosti so dobili: Beltram Kasimir, Črnigoj Henrik, Cosolo Gino, D'Adamo Avgust, Dietz Just, Gabrijele France, Komavec Henrik, Levpušček Josip, Niederkern Karol, Pincherle Emil, Prezelj France in Rissdorfer Rudolf.

V Gorici dne 18. julija 1894.

GROSS

c. k. ravnatelj.

Ostala Slovenija.

Slovenske šole v Trstu. — C. kr. namestništvo je odklonilo prošnjo slovenskih starišev v mestu za ustanovitev slovenskih ljudskih šol. Namestništvo se je postavilo na povsem krivo stališče, namreč na §. 59. zakona o ustanovljanju šol, ki pravi, da se mora ustanoviti javna ljudska šola povsod, kjer biva eno uro naokoli po petletnem podprečnem računom čez 40 otrok, ki morajo čez pol milje daleč hoditi v šolo. Ker pa so kraji Rojan, Guardijela, Barkovlje itd. bliže od 4 kilometrov, zato Slovenci v mestu lahko tje kaj pošiljajo svoje otroke. (Zakaj so pa v Rojanu, v Skednju itd. ustanovili laske šole? Ako je tamkaj kaj laskih otrok, bi tudi ti lahko hodili v mestne šole, kamor tudi ni nad 4 km. Evo dvojna mera!)

Ali ta razlog ne velja, ne more in ne sme veljati. Določilo v §. 59. drž. šol. zak. nikakor nima pomena, kakoršnega mu daje tržaški magistrat in namestništvo. Ta paragraf velja le tedaj, ko se ustanavlja nova šola za neko novo šolsko občino, nikakor pa ne tedaj, ako se mora v obsegu kake že obstoječe šolske občine skrbeti za pouk pod šolsko dolžnost spadajočih otrok. Gospoda, to je velikansk razloček, katerega opravičenost mora spoznati vsak juridični otrok.

Tu imamo torej veliko število slovenskih otrok v Trstu, ki po zakonu morajo hoditi v šolo. Ali v mejah tržaškega mesta ni takih šol, ki bi mogle sprejeti slovenske otroke in jih učiti v slovenskem jeziku. Zato mora biti tam ustanovljena slovenska šola! Posiljati otroke čez mestno mejo v okolico, ker do najbližje šole ni 4 km. daleč, to je naravnost nesmisel. Upamo, da tržaški Slovenci bodo znali varovati svoje pravice!

Tržaška gimnazija je dala letos 20 abiturijentov. Vseh osmošolcev je bilo 30, k izpitu jih je prišlo 25, a od teh jih je 5 padlo.

Iz Postojne smo naprošeni za naslednjo objavo: Združena odbora „Narodna čitalnica“ in „Sokola“ v Postojni imata skrbeti z ozirom na bližajoči se slavnostni dan 5. avgusta t. l. za razreditev društev po gostilnah in na slavnostnem prostoru, da se s tem ogne običajnim pritožbam, in osobito za preskrbitev in določitev znižane vstopnine v sijajno razsvitljene postojnske jame istim društvom, ki se slavnosti udeležiti nameravajo. — Ker so se do sedaj pač prijavila skoraj vsa sokolska društva (posebej omenjamo še hrvaškega Sokola iz Zagreba), druga narodna društva, katerih nikjer ne pogrešamo, kjer se gre za probujo naroda, pa prihod prijaviti odlašajo bolj na zadnje dni, prosimo vsa slavna narodna društva, da blagovolijo svojo udeležbo — ali korporativno ali po deputacijah s približnim številom udeležencev — naznaniti čitalniškemu ali sokolskemu odboru v Postojni vsaj do 25. julija t. l. — Skupna odbora bodeta brez zamude po sprejetih naznanilih slavnim društvom pisмено objavila njih razreditev in znižane vstopnine za jano. Omenjamo še, da je poseben vlak iz Celja z jako znižanimi cenami že zagotovljen in da se tudi v Trstu dela na prireditvev posebnega vlaka.

Odbor čitalnice in Sokola v Postojni.

Doslednost, kje si? — Iz Ljubljane: „Slovenski Narod“ je malo potipal nekega konservativnega posestnika z Dunajske ceste, ker se je izrekel proti slovenskemu napisu na svoji hiši. „Slovenec“ se je zanj potegnil, in navaja zasluge dotičnega gospoda za narodno stvar, ko so bile hude borbe z nemškutarji. Mi smo se čudili, da se je „Slovenec“ postavil na to stališče, ker je vendar sam pred par leti z vso brezobzirnostjo mahal po možu, ki se je za narod boril, ko so sedanji „Slovenčevi“ uredniki še v sami srajci letali in ima gotovo več zaslug za slovenski narod, nege dotični posestnik z dunajske ceste. Zdi se nam, da se pri „Slovenec“ le tedaj postevajo narodne zasluge, kadar gre za kacega ožjega njegovega privrženca.

Iz tužne Benečije: „Pred dvema leti je izdihnil v Oborči svojo blago dušo zvani beneški rodoljub č. g. Anton Pavš a, buditelj beneških Slovencev, zadnjič kapelan v Prosnidu za Breginjem (v Kobariskem Kotu). O njem je prinesla „Soča“ obširnejši životopis. — Štiri mesece pozneje je umrl prve-

mu stric, tudi Anton Pavš a, ki je veliko let kaplanoval v Praprotnem tik avstrijske meje. Na njegovo mesto je prišel zdaj Lah, ki nič ne razume slovensko. Uboge slovenske ovčice, ki so izročene takim dušnim pastirjem! — Dne 5. t. m. je isto rodbino dohitela nova nesreča. Umrl je tretji in zadnji duhovnik iz iste hiše, brat Antonov, č. g. Alojzij Pavš a v najlepši starosti. Bolehal je že od mladih let, naposled se ga je lotila sušica, ki je uničila njegovo blago življenje. V soboto 7. t. m. so ga svečano pokopali tik brata in strica na oborskem pokopališču.

Pač žalosten slučaj ne le za tužno rodbino ki je v enem letu zgubila tri duhovnike (dva brata in strica), marveč tudi za vso nesrečno beneško Slovenijo, ki je zgubila v njih tri izvrstne svoje sinove, katerim je blago sreče krepko bilo za našo zapuščeno slovensko Benečijo. Bog potolaži žalostno rodbino in se usmili beneških Slovencev, katerim privoščijo čedalje manj besede božje v edino razumljivem slovenskem jeziku!

„Edinost“ od torika pravi v uvodnem članku med drugim tudi to-le: „Spoštovani gosp. poslanec dr. Gregorčič nam je na shodu v Kanalu patrijotiskim in zares rodoljubnim domoljubnim ponosom pokazal na pot, po kateri nam je hoditi. Pozval nas je, da se združimo v taboru, v katerega jedinega sodijo pravi Slovenci, lojalni Avstrijci in verni katoliki. Mi Primorski Slovani se pridružujemo navdušeno Gregorčičevi zastavi, zajedno pa moramo siliti svoje rojake na Kranjskem, da se pridružijo v borbi proti nemškutarjski nadutosti.“

Razgled po svetu.

Izjemno stanje v Pragi se baje kmalu odpravi. Takó želi dunajska vlada, dočim bi namestnik Thun rad še dalje vladal v senici bajonetov.

Mladočehi so si v soboto priborili zopet prav sijajno zmago. V pribranskem okraju se je namreč vršila volitev državnega poslanca, pri kateri je dobil Mladočeh König 210 glasov, Staročeh Čorny pa le 18, daši je vlada delala za zadnjega.

Na Ogerskem se začne katoličani živahneje gibati. Grot Zichy je dejal nekemu novinarju, da konservativna stranka začne z vso silo delovati na spremembo vladnega sistema. — Vlada je začela strahovito postopati proti Rumunom. Svaka sila do vremena!

Iz Bolgarske. Minolo nedeljo se je vršil v Sredni meeting, kojega se je udeležilo več tisoč ljudi. Zborovalci so zahtevali, da vlada izpusti iz zaporov bivšega ministerskega predsednika Karavelova, katerega je dal kruti Stambulov zapreti radi sokrivde na umoru ministra Belčova. Nad 6000 ljudi se je zbralo na to pred zaporom, da prirede viharne ovacije Karavelovu. Uprav v tem slučaju kaže se vsa krutost značaja Stambulovega, kajti dognano je danes, da je bil ravno Stambulov v jako tesni zvezi z omenjenim umorom. Naročil ga je bil v ta namen, da je mogel potem sumničiti in dati obsoditi nekatere svoje nasprotnike, med temi tudi Karavelova.

V Italiji se že kaže učinek izjemnih zakonov proti anarhistom še predno so isti stopili v veljavo. Mnogo poznanih anarhistov je že izginilo iz dotičnih mest. Odsli so de-

loma v inozemstvo, deloma pa v druga italijanska mesta, da se tako odtegnejo nadzorstvu prefektore. V Milanu je policija zalotila neko zborovanje anarhistov. Med zborovalci je bilo mnogo poznanih anarhistov. Pod varstvom bajonetov odveli so jih v zapor.

Izdajatelj in urednik A. Gabršček.
Tiska „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

I. Cej gostilničar v Židovski ulici št. 5 toči naravno brisko vino.

Andrej Jakil, tovarnar usnja v Rupi, ima svojo prodajalnico v Gorici na levem voglu s Kornja v Gosposki ulici. Usnje in podplate vseh vrst prodaja po zmernih cenah. Enako druge potrebščine za čevljarje.

Franc Bensa v Ozki ulici št. 8 v Gorici, prodaja vsakovrstno usnje, podplate, kopita, splah vsa orodja in potrebščine za čevljarje. Zagotavlja dobro blago po zmernih cenah zato se sl. občinstvu priporoča za obilen obisk.

Karol Drašček pek Riva Corno št. 4, v Gorici. Podružnica za razprodajo kruha so nahaja v Semeniški ulici št. 2.

Franjo Jakil

tovarna koč v Rupi p. Miren in zaloga usnja v Gorici Raščel št. 9.

Novine Franc.

mizarjski mojster, ima svojo delavnico v Ozki ulici (Via Stretta) v Gorici št. 1. Priporoča se slovenskim tojakom.

Ivan Druša

na Travniku, ima lepo zalogo vsakovrstnega ter raznega orodja in potrebščin za čevljarje. Prodaja na drobno in na debelo.

Ivan Reja

krčmar „Alta Golobica“ za veliko vogašino na desnem voglu v ulici Merelli, toči domača vina in ima domačo kuhinjo. Gene prav zmerne.

Anton Obidič

čevljar v Semeniški ulici št. 4, se priporoča Slovincem v mestu in okolici za blagohotna naročila.

Ivan Kavčič

veletržev na Kornja ima zalogo Dreherjevega pivja ter čia, moka, soli in otrobg.

Ivan Dekleva

veletržev z vinom v Gorici ima v svojih zaloznah vedno na izbiru vsakovrstna domača vina bela in črna avstrijska ter bela dalmatinska. Posartica se nahaja v Magistratni ulici. Prodaja na debelo.

Anton Fon

v Semeniški ulici ima prodajalnico vsakovrstnih klobukov in kap ter gostilnico. Toči vedno dobra in naravna vina.

Spominjajte se o vsaki priški šolske dece v „Sloginik“ učnih zavodih.

Anton Koren

trgovec v Gosposki ulici prodaja razno lončarsko, porcelansko in stekleno blago, več in skilica šipe v okna, rože in naprednja okvirje za zrcala in podobne.

Peter Birsa

gostilničar pri voliki cerkvi (Grote Karavelova št. 4) priporoča sl. občinstvu celovito domača vina, vedno dobro usnje, domača klobuko, potrebščina tolna.

Ivan Pečenko

veletržev z vinom na desni v Vitor ulici št. 8, poleg ljudskega sveta na desni prodaja različne letov po najnižji ceni prstna bela in črna vina, in sucer, vapavka, burjanska. Zagotavlja dobro, prsno blago, tolna po streli in muke cene.

Ant. Jeretič

za veliko vogašino v Gorici prodaja vse izdelke, ki spadajo v šolsko in posamično rabo kot papir, peresa, račniške knjigice, knjige za upisovanje, itd. Pisanko in risanko iz dobrega papirja izdeluje v svoji delavnici, na kar se slavno občinstvo že posebno opozarja.

Martin Poveraj

civilni in vojaški krojač v Gorici, priporoča svojo veliko zalogo blaga kakor tudi gotovih oblek. Dalje: srageo, spodnje blazje, zavratnice, enilne, voljske in uradniške ovratnike, sablje zvoopravo, zlate in sreberne zvezde skratka vse, kar je potrebno za gospoda vsakega stana. Obleke po naročilih izdeluje točno in po nizki ceni.